Transmutația elementelor și a faptelor mărețe

On Iulie 23, 2015

Extinde-ți parametrii minții, căutând să atribui o semnificație integrală, complexă și de acută sugestivitate descoperirilor tale.

Totul din real trebuia recoltat într-un recipient universal, conținând un volum dintr-un larg ocean de magmă, într-un schimb de interacțiuni cuprinse în potențialul forței desfășurate între ardere și mistuire. Importantă era explozia produsă în urma erupției de foc pentru ca descoperirea ce urma să o fac să aibă configurația unei vieți închinate artei, cu scopul atingerii unei măiestrii înțelese că o aspirație către victoria unui nou sistem de valori asupra nivelului de împlinire în viață.

Neîndoios, o știință viitoare va descoperi aceste relații necunoscute, între traseele de legătură ce stabilesc valoarea intensității radiației de energie și compoziția chimică a materiei incandescente din care se creează arta transmutării elementelor nediferențiate. Adică, puterea creatoare. Lumea va avea nevoie de un atlas al materiei compuse din substanțele volatile, sublimabile sau inflamabile, de o enciclopedie a structurii și încărcăturii ei cu potențial de acțiune, conducând spre acea tainică sursă a necuprinsului care face din știință o lucrare a inteligenței superioare.

N-am uitat nicio clipă ce-i spunea Gargantua fiului său, în opera lui François Rabelais:

"Fiule, te-aș sfătui să folosești anii tinereții tale cu silința învățăturii cele mai alese, întărindu-ți fără încetare puterile minții și ale sufletului. Să nu rămână nicio cronică pe care să nu o știi pe de rost și să cercetezi cu de-amănuntul toate cele scrise în cosmografia învățaților care s-au îndeletnicit cu știința asta."

Leadership: Este oportună intervenția ta în activitatea de creație prin care orice neînțeles se transformă în neînțelesuri și mai mari, în sensul trasării unui nou drum de acces la tainele unei științe străvechi capabile să ofere noi perspective de interpretare a Marii Opere?

Neînțelesul este o surprindere în forma concretă a unei realități pricepută în mai multe secvențe de timp, prin diferite operații unitare, numai de către artiștii care știu să descifreze o parte din misterele universului, traduse prin expresii sugestive, dar învelite cu înțelesuri multiple. Marea operă este arta de a trăi aceste înțelesuri din adâncul lucrurilor, ca pe un dar de la Dumnezeu, totodată ca pe un moment în care Dumnezeu se justifică pentru suferințele pe care le-a tolerat de la începutul lumii.

Amintiți-vă ce spunea Heinrich Cornelius Agrippa: *"Însuși Iisus Hristos, cât timp a trăit pe Pământ, a vorbit în așa fel încât numai cei mai apropiați discipoli au înțeles misterul cuvântului lui Dumnezeu, pe când ceilalți au înțeles doar parabolele. Așadar, nu se cade ca acele lucruri secrete, deținute de puțini oameni înțelepți și transmise din gură în gură să fie scrise pentru oamenii de rând. De aceea vă rog să mă iertați dacă voi tăinui multe și importante lucruri..."*

Mi-e teamă că va trebui să punem la dispoziția lumii, înverșunându-ne să născocim alte formule de extracție a „soarelui negru" din minereurile de sulfuri, diferite sensuri care să dea naștere la noi logici și rațiuni. Deci, haideți să ne însușim această capacitate de extracție a informației Beta care ne permite să orientăm toate resursele, disponibile doar prin cataliză și transmutare, spre filozofia științei.

Leadership: Ştiința de care aparține zona de interpretare a Marii Opere este inclusă în funcția de acceptabilitate a ascunsului, în dorința deosebită de a-ți afirma existența cugetătoare, plină diversitate și însemnătate?

Ştiința, în fața avântului ce aparține unei puteri magice concentrate într-o singură secundă explozivă, alocând un procent din exploatația a ceea ce există în natură, în stare liberă sau în combinații, se comportă deseori asemenea unei mingi de foc ce străbate cerul pentru câteva minute și apoi se prăbușește. Câți vor putea să integreze cosmosul, știința, elementele și toate fenomenele naturale, într-un demers artistic?

O persoană originală, care face combinații îndrăznețe, respinge o mulțime de vizibilități fiindcă ele ar bruia raționamentele acceptate unanim. Dar întotdeauna ia în calcul ascunsul din care emană tot ceea ce există în orice formă și care în esența sa rămâne pretutindeni variabil.

Ascunsul este concepția unei perfecțiuni care nu s-a întâlnit încă în experiență, punând în dificultate mintea creativă care se tot zbate ca un fluture de noapte să intre într-o realitate pe care doar visul pare că o mai face suportabilă.

Cristofor Columb căuta o cale maritimă spre India, și până la sfârșitul vieții sale a fost convins că nu ajunsese pe noul continent, ci undeva în apropierea gurilor Gangelui. El n-a realizat niciodată importanța unei descoperiri colosale, fiindcă știința lui nu era inclusă în funcția de acceptabilitate a ascunsului - și doar prin acest germinator se putea asigura crearea așteptării și a înțelegerii care completează acțiunea și o perfecționează.

Probabil filosofia marelui conquistador era implementată adânc într-o mentalitate care implică o anumită reticență în a accepta faptul că lucrurile ascunse sunt mai tari decât cele neascunse. El nu s-a debarasat de tendința de a crede în ceva aparent superior perspectivelor sale, nu s-a eliberat de acea autoritate a uzurii excesive stabilite de gradul de toleranță la ceea ce îi convenea să înțeleagă.

Popularizarea științei se realizează prin accentuarea celei mai mici nuanțe afective și cu caracter de introspecție din spatele incomprehensibilității și inefabilității misterului lui Dumnezeu.

Ştiți de ce un magician își primește întotdeauna binemeritatele aplauze? Fiindcă punctul culminant al spectacolului îl constituie o iluzie, un efect halucinant, o perfecțiune care pune în dificultate mintea spectatorului. Nu știi cum s-a făcut trucul, nu știi cum se aplică, nu știi cum funcționează, nu-l poți copia. Dar efectul lui ia altitudine și îți intensifică privirea, starea pozitivă, dorința de a descifra mecanismul gândirii din spatele așezării lucrurilor, oferindu-ți impresia că trăiești o altă realitate, într-o fază avansată de structurare simbolică, ca într-o conversație despre fizică avansată.

Practic el nu a adâncit un mister care se dezvăluie pe bucăți, întotdeauna acolo unde e bezna mai adâncă, fapt care demonstrează legăturile sale cu o realitate experimentată ca efect secundar. El nu a înțeles semnificația și unicitatea descoperirii, fiindcă pentru el noțiunea de „necuprins" nu era definită ca oportunitate de trecere la un alt nivel de cunoaștere. Călătoria lui nereprezentând altceva decât un mijloc de atingere a unui obiectiv major, însă fără a-i conferi un plus de sugestivitate, autenticitate și relevanță.

Încrezându-se doar în orizontul său temporar definit, el nu a atribuit sensul și semnificația care trebuie unui nou început, unei noi poziționări, unui anumit set-up. Sensul pe care îl acorzi realității este direct proporțional cu valoarea pe care o acorzi descoperirilor tale. Iei în calcul ascunsul din care emană tot ceea ce există în orice formă și care în esența sa rămâne

pretutindeni variabil?

Columb a dat dovadă de un leadership care nu își întinde aria de acțiune asupra întregului ce adăpostește și „ascunsul”, nu doar cunoscutul. El nu a fost alimentat cu acea știință prin care se descoperă relațiile între necunoscutele care pot fi exploatate și transformate în povești de succes, în comori de mare preț, într-un instrument de evaluare a însemnătății actului de descoperire.

El s-a mărginit la a semnala doar existența unei zone geografice, dar nu a fost susținut de existența unei anumite înțelegeri care să-i susțină cauza, efectele descoperirii.

Evoluția lucrurilor este parcă menită să dovedească, până la cea mai mică nuanță, în ansamblul fenomenelor de lungă durată, că nimic nu rămâne ascuns, și că totul este rezultatul unei revelații câștigată prin așteptarea ce o suscită însăși călătoria spre bucuria descoperirii.

Transmutația elementelor și a faptelor mărețe au ca principal punct comun determinarea „ascunsului” și adâncirea a ceea ce doar se crede, dar nu se știe cu certitudine. Mare dreptate avea scriitorul Daniel R Castro când spunea: *"oamenii au tendința de a vedea numai lucrul asupra căruia se concentrează, nu ceea ce se află acolo în realitate".*

Ascunsul poate fi determinat numai prin dimensiunile și semnificațiile pe care le poartă. Iar faptele mărețe se pot transforma într-o mare lecție de leadership dacă le vezi ca tendință de a exprima ceea ce se omite.

Source: https://neculaifantanaru.com/transmutatia-elementelor-si-a-faptelor-marete.html